

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Білоцерківський національний аграрний університет
Словацький сільськогосподарський університет, м. Нітра
ДУ «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти»
Білоцерківський технологічно-економічний коледж
Козелецький коледж ветеринарної медицини
Компаніївський коледж ветеринарної медицини
Золотоніський коледж ветеринарної медицини
Олександрійський коледж
Бобринецький коледж ім. В. Порика
Тульчинський коледж ветеринарної медицини
Маслівський аграрний коледж ім. П.Х. Гаркавого

ПРОГРАМА

міжнародної науково-практичної конференції

АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА: ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ

**Інноваційні психолого-педагогічні та правові
засади аграрної науки в умовах
міжкультурної аграрної комунікації**

31 жовтня 2019 року

Біла Церква
2019

нічної продукції, правові основи діяльності центральних органів виконавчої влади, суб'єктів ринку органічної продукції та напрями державної політики у зазначених сферах [1]. Сподіваємось, що вищезгаданий закон не залишиться декларативною нормою, а набуде практичної імплементації.

Відповідно до ЗУ «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» визначено, що в процесі органічного виробництва забороняється застосування: 1) будь-якого неприродного або неконтрольованого впливу на геном сільськогосподарських рослин і тварин, промислових мікроорганізмів шляхом застосування для виробництва ГМО та продуктів, що містять, складаються або вироблені із ГМО, крім застосування ветеринарних лікарських засобів, внесених до Переліку речовин (інгредієнтів, компонентів), що дозволяється використовувати у процесі органічного виробництва та які дозволені до використання у гранично допустимих кількостях, у випадках, встановлених цим Законом; 2) синтетичних речовин, у тому числі агрохімікатів, пестицидів, антибіотиків для превентивних цілей, гормональних препаратів, стимуляторів росту та підкорму тварин (у тому числі птиці та комах); 3) методів електричної або іншої стимуляції для примушування, що завдає тваринам болю, застосування транквілізаторів; 4) іонізуючого випромінювання; 5) гідропонних методів; 6) використання штучно виведених поліплоїдних тварин та рослин; 7) речовин і технологічних методів виробництва, результати застосування яких можуть ввести споживача в оману щодо природи (походження) продукту; 8) стимуляторів росту, гормонів або аналогічних речовин [1].

Враховуючи вищевикладене, а саме наявність діючого законодавства в сфері органічного виробництва, це допоможе українській органічній продукції реалізовуватись як на внутрішньому ринку так і на зовнішньому. Якщо норми законодавства будуть вдало реалізовані, то це сприятиме конкурентоспроможності нашої органічної продукції та розширенню ринків збуту.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. ЗУ «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2496-19?lang=en>
2. Розвиток органічного ринку – Україна та світ.2018/ URL: https://ukraine.fibl.org/fileadmin/documentsukraine/publications_presentations/Information_Note_2018.pdf
3. Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік : [Електронний ресурс] Розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/275-2017-p>
4. Про схвалення Концепції розвитку фермерських господарств та сільськогосподарської кооперації на 2018-2020 роки : [Електронний ресурс] Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.09.2017 № 664-р. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/664-2017-%D1%80>

УДК 368.5

Ломакіна І.Ю., канд.. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Анотація: В темі висвітлено історія розвитку агостраховання, проблематика агостраховання, ефективність системи агостраховання, ефективні баківської системи агостраховання.

Ключові слова: агостраховання, аграрна галузь, страхування, розвиток сільського господарства, ризик, прибуток

«Сільське господарство сьогодні залишається одним із найбільш перспективних і одним із найактивніших секторів розвитку нашої економіки. Це саме той сектор, який забезпечує нам провідні позиції на світовому глобальному продовольчому ринку. Це саме той сектор, який забезпечує Україні позиції гаранта світової глобальної продовольчої безпеки, який забезпечує прибутки і економічне зростання всередині нашої країни».

У світі кошти, які спрямовуються на розвиток сільського господарства, зазвичай підкріплюються агострахованням. Воно гарантує їх повернення кредиторам в разі виникнення страхових випадків. В Україні цей інструмент мінімізації виробничих ризиків досі залишається не надто запитаним сільгоспвиробниками. І це значною мірою посилює їх проблему безгрошів'я. І обмежує можливості банківського сектору та інвесторів належним чином профінансувати аграрну галузь.

В Україні досі відсутня ефективна система агостраховання. Агостраховання в Україні нині переважно здійснюється в сфері рослинництва. Зазвичай сільгоспвиробники страхуються від погодних ризиків. Йдеться про посуху, ураган, зливи, повені, приморозки, град тощо. зусилля агостраховання в нашій країні так і не набрало потужних обертів., значною мірою це зумовлено питанням довіри: агроклієнтине впевнені, що в разі наста ння страхових випадків вони отримають відшкодування.

Історія розвитку агостраховання в Канаді була зумовлена масовими міграційними процесами наприкінці ХІХ століття. Емігранти освоювали нові землі і розвивали сільське господарство, осучаснювали його. Та у 20-30 роки ХХ століття Канаду, як і США, спіткали дві біди: посуха та економічна депресія. Це зрештою підштовхнуло до розуміння, що аграрна галузь потребує особливого захисту. Один із його дієвих механізмів – це агостраховання. У США агостраховання допомагає підтримати фермерів, а також увесь ланцюжок від банків до дилерів. І це також поліпшує систему продовольчої безпеки. Фермери сплачують лише частку вартості страховки. Решту доплачує держава. І це стимулює сільгоспвиробників страхуватися, бо страхові послуги стають для них фінансово доступними.

Американські аграрії мають змогу в рамках федеральної програми страхуватися не лише проти погодних ризиків, а й від можливого зменшення ціни на сільгосппродукцію, зниження доходу господарств. Це значно розши-

рює їх можливості при виборі страхового продукту, здатного максимально забезпечити бізнесовий інтерес.

Федеральну страхову програму затверджує Конгрес США. Вона завжди передбачає наявність коштів для покриття збитків, яких зазнали фермери.

На цьому етапі Україні важливо з'ясувати, яка модель агрострахування забезпечить їй максимальний зиск. Обрати ліпшу не просто, оскільки кожній з них притаманні як переваги, так і певні недоліки.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою. Закон України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 41, ст.491). Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4391-17>
2. ЖМУРКО, Інна. Ризики в аграрному секторі та необхідність їх страхування. *Економічний дискурс*, 2017, 1: 42-49.
3. Аналітичне дослідження “Ринок агрострахування України у 2017-му андерайтинговому році” // Режим доступу : <http://agroinsurance.com/wp-content/uploads/2017/11/Ryinok-agrostrahovaniya-Ukrainyi-za2017-god.pdf>

Секція 2: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

УДК 341

Росавіцький О.О. , асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

АДМІНІСТРАТИВНО – ТЕРИТОРІАЛЬНА РЕФОРМА - АСПЕКТ СЬОГОДЕННЯ

Анотація: дослідження присвячене правовим аспектам адміністративно-територіальної реформи в Україні на теперішньому етапі розвитку

Ключові слова: адміністративно-територіальний устрій, адміністративно-територіальна реформа, місцеве самоврядування, державна влада, бюджетна система

Як відомо, адміністративно-територіальний устрій тієї, чи іншої країни являє собою поділ території на окремі частини — адміністративно-територіальні одиниці, залежно від якого створюються і діють органи державної влади та місцевого самоврядування. На сьогодні в світі це губернії і провінції, округи та повіти, чи кантони та інші.

Слід зазначити, що Україна є унітарною державою, проте в нашій країні по сьогоднішній день діє досить складна система адміністративного територіального поділу, що досталася у спадок з доби існування СРСР: територія